

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9CoCsp/5/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119245887
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ingrid Radošická Vallová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:6119245887.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Ingrid Radošickej Vallovej a členiek senátu JUDr. Kataríny Marčekovej a Mgr. Andrey Szombathovej-Polákovej, v spore žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a. s., Bratislava, Bajkalská 30, IČO: 31 335 004, proti žalovanej: G. N., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., O. XX, o zaplatenie 30.301,98 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 29. októbra 2019 č. k. 6Csp/75/2019-162 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **z r u š u j e** a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu voči žalovanej o zaplatenie sumy 30.301,98 eura s príslušenstvom zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 489, § 491 ods. 1, § 52 ods. 1, 3, 4, § 121 ods. 3, § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ako aj zisteným skutkovým stavom.

1.1. Žalobca si podanú žalobu odôvodňoval na základe Zmluvy o stavebnom sporení č. 3298565701 a tiež Zmluvou o úvere č. 3298565701, na základe ktorých poskytol žalovanej, ako aj pôvodnému žalovanému v 1. rade V. N. úver vo výške 30.000 eur, ktorý sa zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky z medziúveru mesačnými splátkami v sume 167,25 eura a do pridelenia cieľovej sumy sa zaviazali vkladať na účet stavebného sporenia mesačné splátky 41,92 eura. Žalovaní porušili dohodnuté podmienky splácať medziúver riadne a včas, preto žalobca dňa 15. 03. 2017 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru podľa článku X. bod 10.1. zmluvy o úvere.

1.2. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal vo veci nároku žalobcu platobný rozkaz č. 30Up/291/2019 zo dňa 02. 04. 2019, ktorým uložil pôvodne žalovaným V. N. a G. N. povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 30.301,98 eura s príslušenstvom, ako aj nahradiť trovy konania. Proti uvedenému platobnému rozkazu podala odpor iba žalovaná v tomto konaní G. N.. Platobný rozkaz OS Banská Bystrica 30Up/291/2019 zo dňa 02. 04. 2019 nadobudol voči pôvodne žalovanému v 1. rade V. N. právoplatnosť, pretože voči nemu nepodal odpor. Žalobca podaním zo dňa 25. 07. 2019 oznámil súdu, že vzhľadom na to, že platobný rozkaz OS Banská Bystrica 30Up/291/2019 zo dňa 02. 04. 2019 nadobudol právoplatnosť 01. 05. 2019 voči pôvodne žalovanému v 1. rade, trvá na žalobe len voči G. N. (žalovanej) v zmysle žaloby.

1.3. Súd sa oboznámil so žalobou, dokladmi založenými v spise a prihliadol na skutočnosť, že platobným rozkazom Okresného súdu Banská Bystrica č. 30Up/291/2019 zo dňa 02. 04. 2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 01. 05. 2019 bola pôvodne žalovanému v 1. rade V. N. uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi 30.301,98 eura a úroky z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 28.991,52 eura od 16. 03. 2017 do zaplatenia a trovy konania v sume 909 eur. Keďže o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 30.301,98 eura bolo právoplatne rozhodnuté uvedeným platobným rozkazom, mal konajúci súd za to,

že žaloba voči žalovanej G. N. nie je dôvodná, a preto ju konajúci súd zamietol, prihliadajúc na to, aby nevznikol ďalší exekučný titul, na základe ktorého by žalobca mohol duplicitne vymáhať žalovanú sumu 30.301,98 eura s príslušenstvom od žalovanej.

1.4 Súd o trovách tohto konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci a ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo, pričom podľa ustanovenia § 262 odsek 1, 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne súd aj bez návrhu rozhodnutím, ktorým sa konanie končí, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Žalovaná bola v konaní v plnom rozsahu úspešná, nakoľko súd žalobu voči nej zamietol, avšak náhradu trov konania jej nepriznal, keďže náhradu trov konania nežiadala, hoci na náhradu trov konania mala právo podľa § 255 ods. 1 CSP.

1.5. Súd o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP a žalovanej, ktorá bola v konaní úspešná, náhradu trov konania nepriznal, keďže náhradu trov konania nežiadala.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním žalobca v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b/, h/ CSP. Nesúhlasil s právnym posúdením súdu prvej inštancie. Zdôraznil, že podaným návrhom na vydanie platobného rozkazu sa voči pôvodne žalovanému v 1. rade V. N. a žalovanej v 2. rade G. N. na OS Banská Bystrica v upomínacom konaní vedenom pod sp. zn. 30Up/291/2019 domáhal nároku voči obojm žalovaným na zaplatenie sumy 30.301,98 eura s príslušenstvom. Platobným rozkazom zo dňa 02. 04. 2019 sp. zn. 30Up/291/2019 súd síce zaviazal oboch žalovaných na zaplatenie žalovanej sumy spoločne a nerozdielne, avšak tento platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť iba voči žalovanému v 1. rade V. N. z dôvodu podaného odporu žalovanou v 2. rade (G. N.). Podaním odporu sa platobný rozkaz zrušil len voči žalovanej v 2. rade. Preto podal návrh na pokračovanie v konaní ohľadom jeho nároku voči žalovanej G. N. a vec bola postúpená OS Nové Zámky na ďalšie konanie. Pôvodne žalovaný V. N. a žalovaná G. N. uzatvorili zmluvu o úvere ako spoludlžníci, ktorí za splnenia povinností vyplývajúcich zo zmluvy zodpovedajú spoločne a nerozdielne. To, že medzi žalovanými existuje pasívna solidarita, znamená, že má právo požadovať zaplatenie celej dlžnej sumy od každého z nich samostatne, ako aj od všetkých spoločne. Z procesného hľadiska teda existuje medzi pôvodným žalovaným a žalovanou samostatné spoločenstvo. Uvedený názor je podporený aj názorom vysloveným Najvyšším súdom SR v uznesení zo dňa 26. 10. 2016 sp. zn. 6Cdo 544/2015. Má za to, že súd nesprávne rozhodol, keď neprihliadol na skutočnosť, že svojím návrhom na vydanie platobného rozkazu uplatnil dva samostatné procesné nároky, a to jeden voči V. N. a druhý voči žalovanej G. N., voči ktorej dodnes nebolo právoplatne rozhodnuté. V súčasnosti disponuje iba exekučným titulom, a to platobným rozkazom OS Banská Bystrica zo dňa 02. 04. 2019 voči pôvodne žalovanému v 1. rade V. N. a uvedený nárok netvorí prekážku veci rozhodnutej pre konanie a rozhodnutie súdu ohľadom nároku žalobcu voči žalovanej G. N., pretože sa jedná o odlišného dlžníka, teda odlišný subjekt. Domáhal sa preto zrušenia rozsudku súdu prvej inštancie a vrátenia mu veci na ďalšie konanie.

3. K podanému odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadrila žalovaná, ktorá uviedla, že nesúhlasí s podaným odvolaním žalobcu. Pôvodne žalovaný v 1. rade V. N. sa nachádza vo výkone trestu v K. nad B., kde je v pracovnom pomere a nevidí dôvod, prečo by nemohol byť zaviazaný platiť formou zrážky zo mzdy sumu 30.301,98 eura s príslušenstvom. Nesúhlasí s vyjadrením žalobcu o zaplatení celej dlžnej sumy od každého žalovaného samostatne, pretože by tým mohlo dôjsť zo strany žalobcu k duplicitnému vymáhaniu dlhu.

4. Krajský súd v Nitre (§ 34 CSP) ako odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, keď zistil, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou osobou a proti rozhodnutiu, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 389 ods. 1 písm. c/ CSP zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Z obsahu spisu vyplynulo, že žalobca si na OS Banská Bystrica v upomínacom konaní podal návrh na zaplatenie sumy voči žalovanému v 1. rade V. N. a žalovanej v 2. rade G. N. na zaplatenie sumy 30.301,98 eura, a to spoločne a nerozdielne. Svoj nárok odôvodňoval uzatvorenou Zmluvou o stavebnom sporení č. 3298565701, ktorá bola uzatvorená medzi žalobcom a žalovanými v 1. a 2. rade, ako aj Zmluvou o úvere č. 3298565701 zo dňa 30. 10. 2014, ktorým bol poskytnutý úver vo výške

30.000 eur. V zmluve o úvere žalovaný V. N. vystupoval ako dlžník a G. Y., t. č. N. ako spoludlžníčka. Listom zo dňa 15. 03. 2017 žalobca vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 15. 03. 2017, pričom dlžná suma predstavovala 30.376,98 eura. Okresný súd Banská Bystrica v upomínacom konaní vydal platobný rozkaz sp. zn. 30Up/291/2019 dňa 02. 04. 2019, ktorým žalovaných v 1. rade V. N. a v 2. rade G. N. zaviazal zaplatiť žalobcovi 30.301,98 eura s úrokom z omeškania 5% ročne zo sumy 28.991,52 eura od 16. 03. 2017 do zaplatenia, spoločne a nerozdielne. Voči uvedenému platobnému rozkazu podala odvolanie len žalovaná v 2. rade (G. N.), platobný rozkaz nadobudol voči žalovanému v 1. rade právoplatnosť dňa 01. 05. 2019 a spis bol postúpený na ďalšie konanie a rozhodnutie OS Nové Zámky. V tomto konaní si žalobca uplatňoval naďalej svoj nárok zo žaloby voči žalovanej G. N..

6. Žalobca vo svojom odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie namietal nesprávne právne posúdenie veci.

6.1. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávne právne posúdenie je chybnou aplikáciou práva na zistený skutkový stav; dochádza k nej vtedy, ak súd nepoužil správny (náležitý) právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

6.2. Podľa § 266 odsek 1 CSP platobný rozkaz spolu so žalobou súd doručuje žalovanému do vlastných rúk.

6.3. Podľa § 266 odsek 3 CSP, ak nemožno doručiť čo i len jednému subjektu na strane žalovaného, súd platobný rozkaz zruší v plnom rozsahu; to neplatí, ak ide o samostatný spoločenstvo podľa § 76.

7. Podľa § 76 CSP samostatné spoločenstvo je procesné spoločenstvo, v ktorom ide o samostatné práva a povinnosti a každý koná sám za seba. Súd rozhoduje o každom nároku a povinnosti samostatne.

8. Podľa § 511 odsek 1 Občianskeho zákonníka, ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté, alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

Ustanovenia § 511 až § 515 Občianskeho zákonníka upravujú všeobecne spoločné záväzkové vzťahy, t. j. záväzky, keď na dlžníckej, či veriteľskej strane vystupuje vo vzťahu k tomu istému dlhu, či pohľadávke viac osôb. Triediacim kritériom pre určenie druhu spoločného záväzku je miera, resp. rozsah, v akom sú pri pluralite dlžníkov jednotliví z nich zaviazaní splniť dlh, zatiaľ čo pri pluralite veriteľov jednotliví z nich oprávnení požadovať splnenie dlhu. O spoločný záväzok ide vtedy, ak na dlžníckej strane vystupuje viac subjektov, ktoré majú splniť tomu istému veriteľovi záväzok (dlh). Spoločný záväzok môže byť založený právnym predpisom, súdnym rozhodnutím alebo dojednaným viacerými dlžníkmi.

V ustanovení § 511 Občianskeho zákonníka je upravená pasívna solidarita, ktorá spočíva na solidarite na strane dlžníkov. Ide o prípad, keď niekoľko dlžníkov je zaviazaných na to isté plnenie tak, že veriteľ môže od ktoréhokoľvek z nich požadovať celé plnenie s tým následkom, že čo len niektorý dlžník splní, oslobodí tým aj ostatných dlžníkov. Pri tejto forme solidarity veriteľovi zodpovedajú dlžníci dlhujúci to isté plnenie (spoločne a nerozdielne).

Účelom pasívnej solidarity je zabezpečiť uspokojenie pohľadávky veriteľa tým, že sa jej môže domáhať z majetku viacerých osôb (nemôže mu byť na ujmu platobná neschopnosť niektorého z dlžníkov) a zároveň uľahčiť jej uplatnenie. V prípade pasívnej solidarity prislúcha veriteľovi možnosť požadovať a vymáhať plnenie od všetkých dlžníkov, alebo od ktoréhokoľvek z nich. Veriteľ je pánom situácie, sám rozhoduje o tom, na koho sa obráti a v akom poradí, rovnako aj o tom, či voči jednotlivému dlžníkovi uplatní celú pohľadávku, alebo len jej časť.

Ak žaloba veriteľa smeruje voči všetkým solidárne zaviazaným dlžníkom, súd vo výroku musí uviesť, že povinnosť na plnenie je spoločná a nerozdielna. Rozsudok vynesenej voči niektorému zo solidárne zaviazaných dlžníkov pôsobí len voči nemu. Pre ostatných dlžníkov nepredstavuje prekážku rozsúdenej

veci (res iudicata). Vo výroku rozhodnutia proti ďalšiemu dlžníkovi však musí byť stanovená jeho povinnosť plniť spoločne a nerozdielne s predtým už zaviazaným dlžníkom.

9. K otázke charakteru spoločenstva medzi solidárne zaviazanými dlžníkmi Najvyšší súd SR zaujal stanovisko, keď napríklad v rozhodnutí 4Cdo 203/2005 uviedol, že žalovaní solidárni dlžníci sú zásadne samostatnými, a nie nerozlučnými spoločníkmi v konaní. Vysvetlil, že právny základ záväzku každého z nich a prípadné námietky proti nemu môžu byť u každého spoločníka posúdené nezávisle. Samostatná povaha solidarity sa vyznačuje mnohosťou právnych vzťahov spätých s ich totožnosťou plnenia, či predmetu plnenia. Solidárny záväzok sa ale nemusí vyznačovať totožným obsahom práv a povinností k tomu istému plneniu. Ak teda ide o samostatné záväzky, ktoré nemusia byť ani obsahovo totožné, potom už táto skutočnosť vylučuje, aby mohlo ísť medzi solidárnymi dlžníkmi o také spoločné práva, aby sa rozsudok musel vzťahovať na všetkých. Rozsudok sa nemusí vzťahovať na všetkých žalovaných solidárnych dlžníkov a o nerozlučné spoločenstvo nepôjde tiež pre to, že si veriteľ môže zvoliť, či bude o celé plnenie žalovať všetkých, alebo len niektorého zo spoludlžníkov. Z hmotného práva, podľa ktorého je len na úvahe veriteľa, či bude celé plnenie alebo jeho časť žiadať len od niektorého, alebo od všetkých solidárnych dlžníkov, totiž vyplýva, že pasívne vecne legitimovaný je ktorýkoľvek solidárny dlžník sám o sebe. Už z toho, že o založení procesného spoločenstva medzi solidárnymi dlžníkmi rozhoduje iba vôľa veriteľa (pôjde o tzv. dobrovoľné spoločenstvo), vyplýva záver o samostatnosti spoločníkov. Okrem toho, aj keby boli žalovaní všetci solidárni dlžníci, nemusí sa rozsudok vzťahovať na všetkých, lebo každému z nich prislúchajú jeho osobné námietky, ktoré budú posudzované iba vo vzťahu k nemu samotnému. Výsledok sporu tak môžu vzniknúť inak pre solidárneho dlžníka, ktorý vzniesol námietku premlčania svojho dlhu, než pre jeho spoludlžníka, ktorý neurobil. Rôznosť rozsudku môže byť dôsledkom napr. odpustenia dlhu voči jednému zo spoludlžníkov, ktoré nemá vplyv na povinnosť ostatných, alebo nemožnosťou plnenia na strane jedného z nich, pričom aj splatnosť záväzkov jednotlivých solidárnych dlžníkov nemusí byť totožná a záväzok každého z nich sa premlčí zvlášť.

Obdobný názor zaujal Najvyšší súd SR aj vo svojom rozhodnutí 6Cdo 544/2015 zo dňa 26. 10. 2016. Charakterom procesného spoločenstva solidárnych dlžníkov sa zaoberá aj rozhodnutie NS SR z 29. 01. 2019 sp. zn. 5Cdo 1/2018.

„Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení z 26. októbra 2016 sp. zn. 6 Cdo 544/2015 uviedol, že k otázke charakteru spoločenstva medzi solidárne zaviazanými dlžníkmi už Najvyšší súd SR zaujal stanovisko, keď napríklad v rozhodnutí sp. zn. 4 Cdo 203/2005 uviedol, že „žalovaní solidárni dlžníci sú zásadne samostatnými, a nie nerozlučnými spoločníkmi v konaní. Vysvetlil, že právny základ záväzku každého z nich a prípadné námietky proti nemu môžu byť u každého spoločníka posúdené nezávisle. Samotná povaha solidarity sa vyznačuje mnohosťou právnych vzťahov spätých iba totožnosťou plnenia, či predmetu plnenia. Solidárny záväzok sa ale nemusí vyznačovať totožným obsahom, rôznosť práv a povinností k tomu istému plneniu je tu prípustná. Ak teda ide o samostatné záväzky, ktoré nemusia byť ani obsahovo totožné, potom už táto skutočnosť vylučuje, že by mohlo ísť medzi solidárnymi dlžníkmi o také spoločné práva, aby sa rozsudok musel vzťahovať na všetkých. Rozsudok sa nemusí vzťahovať na všetkých žalovaných solidárnych dlžníkov a o nerozlučné spoločenstvo nepôjde tiež preto, že veriteľ si môže zvoliť, či bude o celé plnenie žalovať všetkých, alebo len niektorých spoludlžníkov. Z hmotného práva, podľa ktorého je len na úvahe veriteľa, či bude celé plnenie alebo jeho časť žiadať len od niektorého alebo od všetkých solidárnych dlžníkov, totiž vyplýva, že pasívne vecne legitimovaný je ktorýkoľvek solidárny dlžník sám o sebe. Už z toho, že o založení procesného spoločenstva medzi solidárnymi dlžníkmi rozhoduje iba vôľa veriteľa (pôjde o tzv. dobrovoľné spoločenstvo), vyplýva záver o samostatnosti spoločníkov. Okrem toho, aj keby boli žalovaní všetci solidárni dlžníci, nemusí sa rozsudok vzťahovať na všetkých, lebo každému z nich prislúchajú jeho (resp. aj jeho) osobné námietky, ktoré budú posudzované iba vo vzťahu k nemu samému.“

V čase rozhodovania súdu prvej inštancie otázku spoločenstva účastníkov upravoval § 91 OSP. V zmysle ustanovenia § 91 odsek 1 OSP, ak bolo žalobcov alebo žalovaných v jednej veci niekoľko, konal každý z nich sám za seba, tzv. samostatné spoločenstvo (§ 76 CSP). Ak však išlo o také spoločné práva alebo povinnosti, že sa rozsudok musel vzťahovať na všetkých účastníkov, ktorí vystupovali na jednej strane, platili úkony jedného z nich i pre ostatných (§ 91 ods. 2 veta prvá OSP), takéto spoločenstvo bolo nerozlučné (§ 77 CSP). Samostatné spoločenstvo je charakterizované tým, že každý spoločník vystupuje voči druhej strane samostatne; práva a povinnosti spoločníka sú teda nezávislé od práv a povinností ostatných spoločníkov. Nerozlučné spoločenstvo je charakterizované tým, že rozhodnutie

sa týka všetkých spoločníkov (s rovnakým výsledkom); práva a povinnosti spoločníkov sú nerozlučné. Pre posúdenie, či ide o samostatné alebo nerozlučné spoločenstvo je rozhodujúca povaha predmetu konania vyplývajúca z hmotného práva; tam, kde hmotné právo neumožňuje, aby predmet konania bol prejednaný a rozhodnutý samostatne voči každému spoločníkovi, ide o nerozlučné spoločenstvo. Ďalej platí, že u solidárneho záväzku je možné požadovať celé plnenie od ktoréhokoľvek zo solidárne zaviazaných dlžníkov (§ 511 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka). Každý zo solidárne žalovaných dlžníkov koná sám za seba, voči každému z nich môže byť samostatne (i odlišne) rozhodnuté a jeho procesné úkony nezaväzujú ostatných žalovaných.

V danom prípade predmetom konania je solidárny záväzok žalovaných, pričom hmotné právo umožňuje, aby takýto záväzok bol prejednaný samostatne voči každému spoločníkovi; ak rozhodne súd proti všetkým spoločníkom jedným rozhodnutím, nemusí sa rozhodnutie vzťahovať na všetkých rovnako. Solidárne zaviazaní dlžníci majú postavenie samostatných spoločníkov (§ 91 ods. 1 OSP) a každý z nich je oprávnený podať námietky len za svoju osobu. Z uvedeného potom vyplýva, že ak platobný rozkaz nebolo možné doručiť do vlastných rúk žalovanému 4/ (keďže tento zomrel) a žalovaní 1. až 3. nepodali proti platobnému rozkazu odpor, ohľadom nich platobný rozkaz nadobudol účinky právoplatného rozsudku (§ 174 ods. 1 OSP). O ich povinnosti zaplatiť žalobcovi žalovanú pohľadávku bolo právoplatne rozhodnuté, a teda nemôže byť táto vec prejednávaná znova."

10. V preskúmvanej veci je nesporné, že žalobca sa svojho nároku domáhal voči dlžníkom, pôvodne označeným ako žalovaný v 1. rade V. N. a v 2. rade G. N. o zaplatenie sumy 30.301,98 eura spoločne a nerozdielne. Aj zo zmluvy o úvere vyplývalo, že žalovaní boli v postavení dlžníka a spoludlžníka vo vzťahu k žalobcovi. Platobný rozkaz OS Banská Bystrica zo dňa 02. 04. 2019 sp. zn. 30Up/291/2019 nadobudol právoplatnosť dňom 01. 05. 2019 len voči žalovanému v 1. rade (V. N.), nakoľko žalovaná v 2. rade (G. N.) podala voči platobnému rozkazu odpor. Platobný rozkaz, právoplatný voči jednému dlžníkovi, nepredstavuje pre ostatných dlžníkov prekážku rozsúdenej veci (res iudicata). Preto povinnosťou súdu prvej inštancie bolo rozhodnúť o nároku žalobcu voči žalovanej G. N., pričom vychádzajúc z výkladu príslušných zákonných ustanovení, výrok rozsudku proti ďalšej spoludlžníčke (G. N.) má vyjadrovať povinnosť plniť záväzok spoločne a nerozdielne s predtým už zaviazaným dlžníkom.

11. Z vyššie uvedených dôvodov, pokiaľ súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobu zamietol z dôvodu, že vznikol ďalší exekučný titul, je jeho rozhodnutie nesprávne a vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude opätovne rozhodnúť o nároku žalobcu vo vzťahu k žalovanej v zmysle vyššie uvedených rozhodnutí najvyšších súdnych autorít, ktoré sa zaoberali posudzovaním procesného spoločenstva.

Toto rozhodnutie bolo v senáte prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovoliacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovoliací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).